

Ահ. անպիտան շարժառանգներ...

Ուրիշ օրինակներ զեղչվուհու ստրկային իրաւագործութեան: Դիցուք մի երիտասարդ կնոջ ստուտը վաճառանվում է և մի քանի օր երբեք ուրիշ կարող է երեսակայի եւ թերեցողը, որ վաճաճակելուց ուղղակի թափի օր լիտոյ ամուսնու քարեկանները: Հիստորիք քահանայի և մի քանի սերունդների հետ խօսք-մէջ անելով, ուղղակի քահանայութեան, իսկ ասկի ծայրայից դէպքերում «ղազանայի» ոյժով պատկերել տալիս սգաւոր հարսին որեկից մի պատու հական և չը սիրած մարդու հետ: Եւ քիտէ ինչպէս համար, որպէսիկ շեթիմներ լինակալու (օրեօր) դառնալով մարդու գործին որբերի հողերը, կայքերը և հարկ տուի՜րին: Իսկ ինչ վերաբերում է քահանայի մեղաւորութեան, որովհետեւ և իսկ այդ դէպքում մի որոշ բաժին և օգուտ ունի. ինչ վերաբերում է զգայանի և առհասարակ ամուսնութիւնների ժամանակ գոյութեան ունեցող համուտութեան, միշտուրեք թեան, սպանակիւնների ոչ-մարդայակի տարբեր միջոցների ասակարծութիւնների, դրանք հո յաւիտեան մի սկարտիկ մի կնոջ կտուրի կտուրի պատմութեան ամենալիւրձիկի երևում: Դալանի այդ անդադրական շնորհալուծութեան համաձայն ծնողների ու զակի փողով են ձաճում իրանց աղկկերակ: Այդ դէպքում աղկկայ ծնողները երեսուսուրդների անհատական արժանատւորութեան երբեք ծախի չեն տալ: Որ երիտասարդ որ աւելի շատ փող տուեց, աղկկը նրա է պատկանում:

Աղկկայ մեղաւորութեան խօսելու, իր կտուր յայտնուել, սերկուտ իրաւունք չունի...

